

Anca Rădulescu

*Ca mărșăla nădră și recunoscătoare,
Am patru femei alfa din viața mea care mi-au dăruit:*

Puternică & frumoasă

Măndra și furi mea, Jucăre

EDITURA FOR YOU
București, 2016

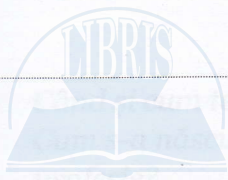

Cuprins

<i>Femeia care știe ce vrea,</i> de Mihaela Rădulescu Schwartzenberg.....	7
<i>Cuvânt înainte</i>	12
Pariul meu cu frumusețea	15
Performanța se obține cu muncă și studiu	16
Pentru mine, un machiaj reușit este o victorie profesională	26
Trucuri și tendințe în machiaj	34
Make-up artistul Anca Rădulescu, pe primul loc în topul preferințelor Mihaelei Rădulescu.....	37
Pasiunea pentru machiaj	41
1. Frumusețe, armonie mentală, trup și suflet	47
Ce este frumusețea fizică?	47
Frumusețea și machiajul în istoria omenirii	50
Frumusețe exterioară vs. frumusețe interioară.....	55
Avem nevoie de frumusețe?	58
Frumusețea – binecuvântare sau blestem?	62
Frumusețea și personalitatea	64
Frumusețea în societatea modernă	68
Frumusețea spirituală	71
Frumusețea mai presus de sănătate?	74
Frumusețea artei machiajului	77
Frumusețea chipului feminin ca întreg.....	79
Mihaela Rădulescu Schwartzenberg.....	86
2. Arta machiajului	91
Morfologia feței și corectarea ei prin machiaj.....	91

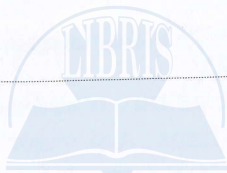
Acoperirea temporară a imperfecțiunilor	96
Machiajul de zi	101
Machiajul de seară.....	103
Machiajul office.....	106
Machiajul de mireasă.....	108
Machiajul festiv	111
Machiajul pentru adolescente	113
Machiajul pentru tenul matur	117
Machiajul tematic și machiajul de show (fantezie) ..	121
Automachiajul – un element esențial pentru femeia modernă	125
Mituri despre machiaj.....	127
3. Tenul și sănătatea	131
Tipuri de ten.....	131
Alimentația corectă pentru un ten sănătos.....	136
Cosmetica, un rău necesar?	140
Îngrijirea tenului masculin e un moft?	143
Tratamente noninvazive de rejuvenare facială	147
Cearcănele – eterna problemă!	152
Îngrijirea tenului matur.....	156
Îngrijirea tenului acneic	158
Demachierea, cheia unui ten sănătos.....	165
Tenul și anotimpurile.....	169
Tenul în bătaia soarelui.....	175
Mituri despre îngrijirea tenului.....	177
4. Trucuri pentru atingerea frumuseții ideale	185
Ghid pentru alegerea produselor necesare unor machiaje reușite	208
Trusa de prim ajutor în machiaj.....	210
Erori de evitat în machiaj	213
<i>Cuvânt final</i>	215
<i>Mulțumiri</i>	217

Pariul meu cu frumusețea

Am ales ca sub acest titlu să vă fac cunoscut câte ceva din povestea mea, să devoalez pentru voi cele mai intime gânduri și cele mai frumoase povești despre mine. Și, cum evit cât pot să mă repet, o să vă redau câteva fragmente din interviuri de suflet ce mi s-au luat de-a lungul timpului, cu întrebări atât de simple și de frumoase despre mine, despre cariera mea, despre începuturi, despre visuri, despre familie, despre sacrificii și împliniri. În rândurile acestor interviuri mă veți găsi mai bine și veți înțelege mai multe despre omul Anca Rădulescu. Sau veți afla cine sunt în caz că nu mă cunoașteți, veți ști și cum gândesc, și cum m-am construit pas cu pas, și cum sunt pe dinăuntru, și cum, slavă Domnului!, am reușit să ajung până aici, azi, când vă scriu aceste rânduri.

Însă nu voi continua înainte de a vă mulțumi că ați ales cartea mea de pe raftul librăriilor reale sau on-line, că mi-ați oferit la schimb încrederea, speranțele și visurile voastre ascunse sau declarate de a deveni în viitor ceea ce ați visat mereu: femei puternice și frumoase. Și așa veți fi: pentru că se poate orice, tot. Parafrazându-l pe Napoleon, aș spune că în *beauty case*-ul fiecărei femei se află armele de învingătoare absolută ale unei superfemei. Succes!

*Performanța se obține cu muncă și studiu **

Unde te-ai născut și ce sunt părinții tăi?

M-am născut la Piatra Neamț, pe 5 decembrie 1974, sunt săgetătoare. [...]

M-am „plimbat” mult în copilărie pentru că părinții mei au lucrat pe marile șantiere socialiste ale patriei noastre dragi. De exemplu, într-o anume perioadă, am locuit la Turnu Severin și mă jucam mereu pe malul Dunării pentru că se construia hidrocentrala de la Porțile de Fier și ai mei erau detașați acolo. Tata, căci el a fost constructorul familiei. Și, din motivul ăsta, am mai umblat prin țară, nu am stat niciodată prea mult într-un loc. Imaginea șantierelor de construcții se leagă de copilăria mea: blocuri, baraje, noroaie. Dar mie-mi plăcea. Ajungeam într-un loc unde nu era nimic și, când plecam de acolo, lăsam ceva frumos în urmă, ceva pentru totdeauna, credeam eu. Schimbam grădinițe, școli, cunoșteam mereu alți copii și adulți. Părea a fi o viață bună, veselă, interesantă, călătoream mult, deși astăzi știu sigur că nu era deloc ușor pentru ai mei.

* Interviu realizat de Alice Năstase-Buciuta pentru revista *Tango* – *Marea dragoste*, publicat la 23 noiembrie 2011.

*Când și cum te-ai hotărât să fii make-up artist?
Cum s-a născut această pasiune și cum a devenit
profesie?*

Uite, să știi că știu exact cum a apărut pasiunea mea. Mai ții minte păpușile Arădeanca? Acelea cu buze urâte și sprâncene extrem de subțiri? Ele au fost de vină. Mie mi se păreau neterminate și am început să le „înfrumusețez“ cu ajutorul creionului chimic. Aveam vreo 5 ani. Le „rujam“ și le refăceam sprâncenele, le „îmbujoram“. Mai puneam mâna și pe acuarele și le pictam ochii. Cariocile erau și ele de mare ajutor. Aveam propria mea viziune despre frumusețe și mă ajutam de ceea ce găseam la îndemână ca să o pun în practică. Oricum, creionul chimic a fost prima mea „trusă“ de machiaj. Și, mai târziu, în adolescență, eternul ruj verde care se înroșea pe buze și era imposibil de șters timp de vreo 24 de ore. Mama mi-l găsea, mi-l arunca, eu economiseam banii de pachet și-mi luam altul. 😊

*Cum l-ai cunoscut pe Florin și cât de lung
sau de ușor a fost drumul până la căsătorie?*

În 1990 eram deja acasă, la Piatra Neamț, și la fiecare sfârșit de săptămână urcam pe munte cu diriginta mea și colegele, pe Ceahlău. Drumetețile duminicale erau distracția mea favorită, nu am fost niciodată genul care să stea duminica în papuci în fața televizorului. Nici barurile sau discotecile nu mi-au plăcut vreodată.

Florin era salvamontist și toate colegele mele îl plăceau în secret, că era băiat frumos și foarte amabil. Mai era și salvamontist, îți dai seama, era puternic, în mintea romantică a unei fete de 16 ani părea așa, un fel de zeu al munților 😊. Ba își scrânteau glezna, ba nu mai puteau să urce nu știu ce pantă, numai să fie în preajma lui, știi tu ce zic, șmecherii adolescente.

Și eu îl plăceam, dar nu-l băgam în seamă deloc, eram prea orgolioasă ca să recunosc și mă țineam departe de el, mereu băhoasă și cu nasul pe sus. Și diriginta tot voia să mi-l prezinte, că-l cunoștea, îi știa și părinții, îmi vorbea despre el, că e un băiat bun, cuminte etc. De fapt, era aranjată toată treaba, ea știa că Florin mă place, mie îmi vorbea de el, lui îi spunea despre mine. Pot să spun că „vinovată“ de tot a fost diriginta mea, ea și-a dorit foarte mult ca noi doi să formăm un cuplu, ea a fost nașa noastră spirituală. Era toamnă târzie, era frumos pe munte, era frumos și Florin... Și a fost dragoste! M-a lăsat să cresc, nu mult!, și când am ajuns la 19 ani ne-am căsătorit, în 1993. Drumul până la căsătoria noastră a fost firesc, normal și frumos, nimic senzațional. Știi, povestea aia pe care o știe toată lumea, cu „un băiat iubea o fată“. Și pe urmă au trecut prin toate împreună, prin bune și rele, și azi sunt fericiții părinți ai unei fete grozave, o fată care are vârsta pe care o aveam eu când i-am cunoscut tatăl. Nu-i așa că viața e tare frumoasă? ☺

Te-ai machiat singură la nunta ta sau ai apelat la altcineva?

Oh, da! M-am machiat singură, nu m-am lăsat pe mâna niciunui specialist – fiindcă nu prea erau specialiști în make-up pe vremea aia, în 1993 – și nici pe mâna vreunei domnișoare de onoare. A fost o nuntă foarte frumoasă, la Piatra Neamț.

Când ai întâlnit-o prima oară pe Mihaela și cum ți s-a părut, la o primă impresie?

Aici e o altă poveste. ☺ Pe Mihaela nu am cunoscut-o când eram prietenă cu Florin sau când eram logodiți – noi eram la Piatra Neamț, ea era deja la București. Nu a fost nici la nunta noastră, pentru că era plecată în Statele Unite. Ne-am cunoscut

după niște ani, când eram deja însărcinată cu Ioana, fiica mea. O să fac o paranteză. Eu pierdusem deja un copil, primul nostru născut, un băiețel, în iunie 1994, în maternitatea din Piatra Neamț. A murit la două zile de la naștere din cauza lipsei de aparatură medicală din spital. Iar eu era să-l urmez, pentru că erori medicale mi-au pus și mie în pericol viața, iar fiului meu i-au luat-o... A fost o conjunctură nefericită, eroarea medicală a dus la nevoia de aparatură pentru fiul meu nou-născut, dar cum nici aparatură nu exista... Am făcut tratament și am avut norocul ca imediat după aceea să rămân din nou însărcinată, dar starea mea de sănătate era precară în urma nașterii cu probleme pe care o avusesem. Mă doborâse și o depresie cruntă, nu suportam ideea de a-mi pierde și al doilea copil, iar la Piatra Neamț mi se spusese, deși eram gravidă în luna a cincea, că sarcina era oprită din evoluție și că trebuia să avortez. Florin a sunat-o disperat pe Mihaela, iar ea i-a zis să mă urce în mașină și să mă aducă urgent la București; nu a acceptat nici ea verdictul medicilor și încă un copil pierdut, voia să mă ducă ea la un alt medic. Am ajuns în 4 ore direct la spital și am cunoscut-o, în sfârșit, și pe cumnata mea. Avea cărlionți, era frumoasă tare și... am simțit ceva ciudat, m-am liniștit brusc. Cred că mi-a dat încredere și putere, în preajma ei am știut că totul va fi bine. Și a fost! Doctorul Bogdan Marinescu de la maternitatea Giulești mă aștepta, iar copilul era bine, nu era mort. Tot cu el am și născut, patru luni mai târziu – cu el, dar și cu Mihaela alături. N-o să uit niciodată cum îmi spunea: „Hai, Ancule, hai, că trebuie să mă duc la emisiune și nu plec de aici până nu naști. Fă-mă mătușă!” (Avea deja emisiunea de la Tele 7 și trebuia să intre în direct în 30 de minute!) Eu am născut-o pe Ioana, ea s-a dus la emisiune, nefardată, nearanjată, dar, în sfârșit, mătușă! Așa am cunoscut-o pe Mihaela. Mi-a salvat copilul. Ea împreună cu doctorul Bogdan Marinescu.

Când ai machiat-o prima oară și cum v-ați hotărât să începeți o colaborare pe termen lung?

În 1998, Mihaela era deja în Antena 1, făcea emisiunea „Duminica în familie“, iar eu eram consilier de beauty și make-up artist pentru Estée Lauder și Clinique. Atunci a fost prima dată. Și, pentru că eram pe aceeași lungime de undă, am continuat. Ne plăceau aceleași lucruri, aveam același stil natural, iubeam aceleași linii, aceleași culori, până și aceleași farduri. Cred că asta este esențial într-o astfel de colaborare. Nu se poate să mergi înainte într-un demers profesional dacă ție îți place ceva și celuilalt altceva, oricât de rudă ai fi cu acea persoană.

Există lucruri noi pe care Mihaela le poate învăța de la tine – ea având atâta experiență în machiaj?

Dar tu de la ea?

Mereu e ceva de învățat. Sigur că da, Mihaela poate învăța de la mine, de exemplu, machiajul de transformare sau cel experimental, iar eu de la ea am învățat și pot învăța în continuare foarte mult. Mihaela m-a „împrietenit“ mereu cu tendințele pe vremea când accesul meu la informație era redus. Tot de la ea am învățat că trebuie să mă perfecționez mereu, că meseria făcută doar pentru a semna la sfârșitul lunii un stat de plată nu este nicidecum visul unui profesionist care se respectă. Mihaelei îi plac oamenii care sunt cei mai buni la ceva. Așa am înțeles că despre asta e vorba într-o profesie, am citit enorm, am mers la cursuri, am învățat diferența dintre machiajul pentru print și cel de televiziune, machiajul cu produse profesionale și cel făcut cu produse comerciale. Am știut că, dacă vrei să fii mereu mai bun, trebuie să continui să muncești și să te informezi

LIBRIS

